

Віталій ФЕЩАК

З перших століть християнства, коли Церква стикалася з різними труднощами – ересями, дисциплінарними і віровчительними проблемами, то скликалися собори і синоди, на яких священники та єпископи разом шукали способи вирішення тієї чи іншої проблеми. Так само і в сучасному світі Церква стикається з різного роду викликами, які треба вирішувати. Не став винятком нещодавно скликаний Синод єпископів Католицької Церкви, який тривав з 4 по 25 жовтня 2015 р. Б. у Ватикані.

На Синоді були присутні також єпископи з УГКЦ: Патріарх Святослав (Шевчук), владика Борис (Гудзяк), єпарх Паризької єпархії св. Володимира і владика Гліб Лончина, єпарх Лондонської єпархії Пресвятої Родина. Засоби масової інформації, висвітлюючи цей папський Синод, деколи зловживали своїм впливом на людей і своїми не зовсім коректними повідомленнями викликали непотрібну напругу серед вірних. То про що ж, насправді, йшла мова на цьому важливому всекатолицькому зібранні єпископів. Тема Синоду була присвячена покликанню і місії сім'ї в Церкві та сучасному світі. Були порушені і обговорені різного роду проблеми, які виникають в сім'ї. Особливу увагу єпископи присвятили проблемі Причастя розлучених осіб, які живуть в нових цивільних зв'язках. Це питання було бурхливо обговореним, звучали різні думки стосовно цього питання. Більшість членів Синоду вважала, що практика щодо заборони Причастя розлучених і повторно одружених не може бути змінена, адже Церква трактує їх як перебування у тяжкому гріху. Проте дехто висловлював думку, що розлучених та повторно одружених можна допускати до Причастя після щирої покути (за розпад першого шлюбу). Водночас традиційна позиція Церкви у цьому залишилася непохитною. Підсумковий документ Синоду складається із 94 параграфів, кожен з яких отримав необхідну кількість голосів для ухвалення. У цьому документі, в першу чергу, наголошується на красі родини – домашньої Церкви, заснованої на подружжі між чоловіком і жінкою. І цю родину необхідно захистити, підтримати у їхніх потребах, які вони мають.

Обговорювались на Синоді й різні проблеми, із якими зустрілась сучасна християнська сім'я: зростаючий індивідуалізм, гендерна ідеологія, конфлікти, переслідування, бідність, корупція, байдужість тощо.

Окремі параграфи присвячено мігрантам, біженцям, переслідуваним, сім'ям, які були розділені і яким загрожують різні небезпеки, зокрема, - загроза стати жертвами торгівлі людьми. Згадано також про військовослужбовців, що беруть участь у збройних конфліктах і повертаються до родин з посттравматичним синдромом.

Синод звернув увагу на роль чоловіка, жінки, дітей, молоді, людей похилого віку – кожний із них здійснює велику роль у лоні сім'ї. Єпископи підкреслили красу явища усиновлення дітей. Не оминули увагою вдів, сиріт, родин, у яких є люди з особливими потребами.

Єпископи не могли оминати своєю увагою і виклики т.зв. гомосексуальних союзів, які вимагають визнання і зрівняння в правах з традиційними сім'ями. Тому в одному із пунктів підсумкового синодального документу чітко сказано, що одностатеві союзи не подібні до шлюбу і жодним способом не можуть бути прирівняними до сім'ї. Не зважаючи на шалений тиск масс-медійної пропаганди, єпископи не піддалися спокусі і не пішли врозріз з традиційними морально-етичними цінностями, заснованими на постулатах Божого права.

Крім розгляду своєї основної теми, Папський Синод не оминув і теперішньої суспільно-політичної ситуації, ухваливши декларацію про події на Близькому Сході, в Африці та Україні. У ній єпископи звернули увагу на потребу мирного вирішення конфлікту на Близькому Сході: «Мир треба шукати не насильно нав'язаними виборами, але політичними рішеннями, які шанують культурні та релігійні особливості окремих країн та різноманітні дійсності, з яких вони складаються». У документі йдеться про аналогічні ситуації в інших частинах світу, зокрема в Африці та Україні. Члени Синоду з великою любов'ю моляться за всі сім'ї, які перебувають у конфліктах, і благають, щоб кожна родина змогла повернутись до гідного й спокійного життя.

Завершуючи Синод, папа Франциск наголосив: «Першочерговим обов'язком Церкви є не засуджувати чи судити, але – звіщати Боже милосердя, закликати до навернення та вести людей до Господнього спасіння».

Віталій ФЕЩАК. Папський Синод про сім'ю//СЛОВО № 4 (64) 2015-2016. с.27